

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0176/2013

20.5.2013

SPRAWOZDANIE

w sprawie wolności prasy i mediów na świecie
(2011/2081(INI))

Komisja Spraw Zagranicznych

Sprawozdawczyni: Marietje Schaake

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....	3
ZAŁĄCZNIKI	13
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	27

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wolności prasy i mediów na świecie (2011/2081(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 19 Powszechnej deklaracji praw człowieka (PDPC), art. 19 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych (MPPOiP) oraz Konwencję UNESCO w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego,
- uwzględniając art. 13 Konwencji o prawach dziecka ONZ, uznającej prawo dziecka do swobodnej wypowiedzi,
- uwzględniając rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ z dnia 28 marca 2008 r. (7/36) rozszerzającą mandat specjalnego sprawozdawcy w sprawie propagowania i ochrony prawa do wolności poglądów i wolności wypowiedzi¹,
- uwzględniając sprawozdania Franka La Rue, specjalnego sprawozdawcy ONZ w sprawie propagowania i ochrony prawa do wolności poglądów i wolności wypowiedzi², w których zwraca się również uwagę na zastosowanie międzynarodowych norm i standardów praw człowieka w zakresie wolności poglądów i wypowiedzi do internetu jako jednego ze środków komunikacji,
- uwzględniając rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ z dnia 5 lipca 2012 r. pt. „Promowanie, ochrona i korzystanie z praw człowieka w internecie”³, w której podkreśla się znaczenie ochrony praw człowieka oraz swobody przepływu informacji w internecie,
- uwzględniając sprawozdanie Johna Ruggiego, specjalnego przedstawiciela ONZ ds. respektowania praw człowieka przez korporacje transnarodowe i inne przedsiębiorstwa, z dnia 21 marca 2011 r. pt. „Wytyczne dotyczące biznesu i praw człowieka: wdrażanie ram ONZ «Ochrona, poszanowanie i naprawa»”⁴,
- uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ S/RES/1738 z dnia 23 grudnia 2006 r. w sprawie ataków na dziennikarzy i pracowników mediów w trakcie konfliktów zbrojnych⁵,
- uwzględniając konwencje genewskie z dnia 12 sierpnia 1949 r.⁶, w szczególności art. 79 protokołu dodatkowego I do tych konwencji dotyczący ochrony dziennikarzy w trakcie niebezpiecznych wyjazdów służbowych w strefach konfliktu zbrojnego,
- uwzględniając Plan działania ONZ w sprawie bezpieczeństwa dziennikarzy oraz kwestii bezkarności, zatwierdzony w dniu 12 kwietnia 2012 r. przez radę zrzeszającą kierownictwo

¹ http://ap.ohchr.org/documents/E/HRC/resolutions/A_HRC_RES_7_36.pdf.

² W szczególności sprawozdania z dnia 16 maja 2011 r. (A/HRC/17/27), 10 sierpnia 2011 r. (A/66/290), 4 czerwca 2012 r. (A/HRC/20/17) i 7 września 2012 r. (A/67/357), dostępne pod następującym adresem: <http://www.ohchr.org/EN/Issues/FreedomOpinion/Pages/Annual.aspx>

³ <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/LTD/G12/147/10/PDF/G1214710.pdf?OpenElement>.

⁴ A/HRC/17/31, dostępne pod adresem: http://www.ohchr.org/Documents/Issues/Business/A-HRC-17-31_AEV.pdf.

⁵ <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N06/681/60/PDF/N0668160.pdf?OpenElement>.

⁶ <http://www.un-documents.net/gc-p1.htm>.

najwyższego szczebla wszystkich organów ONZ¹,

- uwzględniając rezolucję 1920(2013) Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy pt. „Wolność mediów w Europie – aktualna sytuacja”, przyjętą dnia 24 stycznia 2013 r.,
- uwzględniając działania Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) w obszarze wolności mediów, a w szczególności sprawozdania Przedstawiciela OBWE ds. Wolności Mediów,
- uwzględniając sprawozdania organizacji pozarządowych na temat mediów, np. sprawozdania Reporterów bez Granic (rankingi wolności prasy) i organizacji Freedom House (raporty o wolności prasy) oraz Międzynarodowego Instytutu Prasowego (raport „Death Watch” oraz raport roczny dotyczący wolności prasy na świecie),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lutego 2013 r. pt. „Społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw: dbanie o interesy obywateli a droga do trwałego ożywienia gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu”²,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lutego 2013 r. pt. „Społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw: rozliczalne, przejrzyste i odpowiedzialne zachowanie przedsiębiorstw a trwały wzrost”³,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka na świecie oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie⁴,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie światowej konferencji Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego poświęconej komunikacji międzynarodowej (WCIT-12) oraz ewentualnego rozszerzenia zakresu Międzynarodowego Regulaminu Telekomunikacyjnego⁵,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2012 r. w sprawie strategii wolności cyfrowej w polityce zagranicznej UE⁶,
- uwzględniając ramy strategiczne i plan działania w dziedzinie praw człowieka i demokracji (11855/2012), przyjęte przez Radę w dniu 25 czerwca 2012 r.,
- uwzględniając swoje zalecenie dla Rady z dnia 13 czerwca 2012 r. dotyczące specjalnego przedstawiciela UE ds. praw człowieka⁷,
- uwzględniając oświadczenia wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton wydane w imieniu Unii

1

http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CI/CI/pdf/official_documents/un_plan_action_safety_en.pdf.

2 Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0050.

3 Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0049.

4 Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0503.

5 Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0451.

6 Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0470.

7 Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0250.

Europejskiej z okazji Światowego Dnia Wolności Prasy¹,

- uwzględniając wspólny komunikat Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2011 r. pt. „Prawa człowieka i demokracja w centrum działań zewnętrznych UE – dążenie do bardziej skutecznego podejścia” (COM(2011)0886),
- uwzględniając komunikat komisarza do spraw agendy cyfrowej z dnia 12 grudnia 2011 r. w sprawie strategii na rzecz łączności²,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 25 października 2011 r. pt. „Odnowiona strategia UE na lata 2011–2014 dotycząca społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw” (COM(2011)0681),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie polityk zewnętrznych UE na rzecz demokratyzacji³,
- uwzględniając wspólny komunikat Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji z dnia 25 maja 2011 r. pt. „Nowa koncepcja działań w obliczu zmian zachodzących w sąsiedztwie” (COM(2011)0303),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie umiejętności korzystania z mediów w środowisku cyfrowym⁴,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie⁵, a także wszelkie inne unijne instrumenty finansowania zewnętrznego,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 lutego 2006 r. w sprawie klauzuli dotyczącej praw człowieka i demokracji w umowach zawieranych przez Unię Europejską⁶,
- uwzględniając swoje rezolucje w sprawie pilnych przypadków łamania praw człowieka, zasad demokracji i praworządności, w tym rezolucje dotyczące konkretnych krajów, poruszające kwestie związane z wolnością prasy i mediów, zwłaszcza kwestię pozbawiania wolności dziennikarzy i blogerów,
- uwzględniając art. 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności zdanie: „Szczególnie szanuje się wolność i pluralizm mediów”,
- uwzględniając art. 3 i 21 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 207 Traktatu o funkcjonowaniu

¹ http://eeas.europa.eu/top_stories/2012/20120503_world_press_freedom_day_en.htm.

http://europa.eu/rapid/press-release_PRES-13-181_en.htm.

² <http://blogs.ec.europa.eu/neelie-kroes/ict-human-rights-guidance>.

³ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0334.

⁴ Dz.U. C 45 E z 23.2.2010, s. 9.

⁵ Dz.U. L 386 z 29.12.2006, s. 1.

⁶ Dz.U. C 290 E z 29.11.2006, s. 107.

Unii Europejskiej,

- uwzględniając wytyczne Unii Europejskiej w zakresie praw człowieka,
- uwzględniając europejską konwencję praw człowieka Rady Europy oraz trwające negocjacje dotyczące przystąpienia UE do tej konwencji,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A7-0176/2013),

Zasady i rola prasy i mediów

- A. mając na uwadze, że prawo do wolności wypowiedzi jest uniwersalnym prawem człowieka, leżącym u podstaw demokracji i niezbędnym do korzystania z innych praw, które chcą posiadać ludzie na całym świecie, takich jak prawo do rozwoju, godności i samorealizacji każdej jednostki ludzkiej;
- B. mając na uwadze, że ograniczenia wolności wypowiedzi pociągają za sobą poważne konsekwencje, należy je zatem stosować jedynie w bardzo ograniczonym zakresie i można je uzasadnić jedynie po spełnieniu ścisłych i surowych warunków przewidzianych w przepisach, które same uznawane są za legalne w świetle prawa międzynarodowego, mając na uwadze, że wolność wypowiedzi stanowi prawo podstawowe i jest ściśle powiązana z wolnością i pluralizmem prasy i mediów; mając na uwadze, że państwa, które podpisały Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych (MPPOiP) europejską konwencję praw człowieka (EKPC), mają obowiązek zagwarantowania niezależnych, wolnych i pluralistycznych mediów i prasy;
- C. mając na uwadze, że platformy medialne są niezbędne do wykonywania prawa do wolności wypowiedzi; mając na uwadze, że niezależna prasa, która stanowi zbiorowy symbol wolności wypowiedzi, jest jednym z głównych elementów krajobrazu medialnego, stojąc na straży demokracji;
- D. mając na uwadze, że wolność prasy, media, sektor cyfrowy i dziennikarstwo uznaje się za dobra publiczne;
- E. mając na uwadze, że (cyfrowe) platformy medialne mają coraz częściej charakter globalny i coraz więcej użytkowników;
- F. mając na uwadze, że internet i media to narzędzia używane przez obrońców praw człowieka;
- G. mając na uwadze, że neutralność sieci jest podstawowym warunkiem otwartego internetu, wspierającego komunikację dzięki zapewnieniu konkurencji i przejrzystości, a także jest korzystna, jeżeli chodzi o możliwości prowadzenia działalności gospodarczej oraz wspiera innowacje, tworzenie miejsc pracy i wzrost;
- H. mając na uwadze, że na całym świecie istnieją zagrożenia dla wolności słowa i wypowiedzi, a także dla wolności mediów i dziennikarzy, a dziennikarze są często również obrońcami praw człowieka i orędownikami wolności zrzeszania się, poglądów, wyznania i przekonań; mając jednocześnie na uwadze, że dziennikarze są często prześladowani i pozbawiani wolności;

- I. mając na uwadze, że nowe cyfrowe i internetowe platformy medialne przyczyniły się do zwiększenia różnorodności i pluralizmu;
- J. mając na uwadze, że należy zoptymalizować programy i działania UE mające na celu wspieranie i ochronę wolności prasy i mediów na całym świecie, w oparciu o cenną pracę wykonywaną przez organizacje społeczeństwa obywatelskiego i organizacje dziennikarzy;
- K. mając na uwadze, że UE może być wiarygodna na arenie międzynarodowej jedynie wówczas, gdy wolność prasy i mediów będzie gwarantowana i przestrzegana w samej Unii,

Najnowsze wydarzenia

1. uznaje, że główną odpowiedzialność za zagwarantowanie i ochronę wolności prasy i mediów ponoszą rządy; zwraca uwagę, że rządy ponoszą również główną odpowiedzialność za ograniczanie wolności prasy i mediów, coraz częściej uciekając się nawet do wywierania presji prawnej w celu ograniczenia tej wolności, np. poprzez nadużywane przepisów dotyczących walki z terroryzmem lub ekstremizmem i ustaw dotyczących bezpieczeństwa narodowego, zdrady lub działalności wywrotowej; zwraca uwagę, że należy osiągnąć równowagę między kwestiami bezpieczeństwa narodowego a wolnością informacji, aby zapobiegać nadużyciom i zagwarantować niezależność prasy i mediów; uznaje, że imperia medialne będące w posiadaniu polityków są niekiedy upoważniane do prowadzenia wprowadzających w błąd kampanii; podkreśla, że prasa i media muszą koniecznie działać w sposób niezależny i wolny od nacisków politycznych i finansowych; jest zaniepokojony ogólną tendencją spadkową w ocenie sytuacji w zakresie wolności prasy i mediów w różnych krajach w Europie i poza nią, co ukazują najnowsze roczne wskaźniki i sprawozdania analityczne (zobacz wykaz w załączniku na końcu niniejszego sprawozdania);
2. podkreśla, że wolne, niezależne i pluralistyczne media internetowe i tradycyjne to jeden z kamieni węgielnych demokracji i pluralizmu; uznaje znaczenie zasobów informacji jako gwarancji rzeczywistej wolności i pluralizmu mediów; wskazuje, że utrzymanie i umocnienie wolności i niezależności mediów na świecie leży w naszym wspólnym interesie; odnotowuje niezmiernie istotną rolę, jaką wolne i niezależne media oraz swobodna wymiana informacji odgrywają w demokratycznych przemianach zachodzących w systemach niedemokratycznych;
3. głęboko ubolewa nad faktem, że na całym świecie często dochodzi do sytuacji, w których dziennikarze odnoszą rany, są mordowani lub maltretowani, a akty te nierzadko uchodzą bezkarnie; dlatego podkreśla znaczenie walki z bezkarnością; podkreśla, że władze nie mogą zaradzić zagrożeniom dla dziennikarzy i przemocy wobec nich ani zagwarantować im bezpieczeństwa, jeżeli organy polityczne, sądowe i policyjne nie podejmą zdecydowanych działań przeciwko tym, którzy atakują dziennikarzy i ich pracę; zwraca uwagę, że bezkarność wpływa nie tylko na wolność prasy, lecz także na codzienną pracę dziennikarzy, tworząc atmosferę strachu i autocenzury; uważa, że UE powinna zająć bardziej nieustraszone stanowisko względem krajów, które systematycznie dopuszczają niekaranie takich aktów, i wzywa wszystkie państwa do zagwarantowania bezpieczeństwa dziennikarzom;
4. podkreśla, że przepisy prawne i ustawowe, zastraszanie, kary oraz koncentracja własności w rękach polityków lub innych osób pozostających w konflikcie interesów są czynnikami, które mogą ograniczyć swobodę pozyskiwania informacji i dostępu do nich i mogą prowadzić do zagrożenia dla wolności wypowiedzi;

5. podkreśla, że rządy mogą pośrednio wywierać presję na prasę i media; uważa, że w wielu krajach media w dużym stopniu zależą od reklam rządowych, które mogą w związku z tym stać się narzędziem wywierania presji na media, zaś licencje i grzywny mogą być również wykorzystywane ograniczania działalności krytycznych mediów;
6. potępia fakt coraz częściej występującego zjawiska kryminalizacji wyrażanych opinii; przypomina, że na świecie dziennikarzy często zamyka się w więzieniach za to, że wykonują swoją pracę; zdaje sobie sprawę z faktu, że przepisy dotyczące zniesławienia, bluźnierstwa i oszczerstwa, jak również przepisy odnoszące się do „szkodzenia wizerunkowi kraju za granicą” lub „propagandy homoseksualnej”, są wykorzystywane jako pretekst do aresztowania lub cenzurowania dziennikarzy i blokowania swobody wypowiedzi; ubolewa nad tym, że cenzura powoduje autocenzurę; apeluje o położenie kresu nękanii dziennikarzy, którzy powinni móc wykonywać swoją pracę w niezależny sposób, nie obawiając się przemocy i oskarżeń, a także o natychmiastowe uwolnienie dziennikarzy i blogerów niesłusznie pozbawionych wolności ze względu na ich pracę;
7. zdecydowanie potępia fakt, że wielu dziennikarzy nie ma żadnego dostępu do pomocy prawnej, choć ich zawód coraz częściej stawia ich na pierwszej linii walki o prawa człowieka, zarówno w internecie, jak i poza nim;
8. uważa, że tendencja polegająca na koncentracji własności mediów w formie ogromnych konglomeratów stanowi zagrożenie dla wolności i pluralizmu mediów, zwłaszcza przy jednoczesnej digitalizacji; podkreśla znaczenie otwartej i wspomagającej infrastruktury medialnej, a także rolę niezależnych organów regulacyjnych;
9. uznaje potencjał prywatnych fundacji i organizacji pozarządowych wspierających dziennikarstwo wysokiej jakości i pobudzających innowacje;
10. podkreśla, że choć przedsiębiorstwa mają nowe zadania w zglobalizowanym i połączonym cyfrowo świecie, stoją również w obliczu wyzwań w obszarach zarezerwowanych tradycyjnie dla organów publicznych; zdaje sobie sprawę z faktu, że zakazy rządowe blokujące usługi i treści internetowe wytworzyły presję na niezależność wydawniczą i ciągłość usług;
11. zdaje sobie sprawę z faktu, że zbyt często wykorzystuje się media jako narzędzia tradycyjnej propagandy i/lub włącza się je do tych narzędzi oraz że niezbędna jest niezależność polityczna i finansowa, a także pluralizm, szczególnie w przypadku mediów publicznych; podkreśla, że wolne i niezależne media publiczne odgrywają kluczową rolę w pogłębianiu demokracji, zwiększaniu zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w debaty i sprawy publiczne i wzmacnianiu pozycji obywateli na drodze do demokracji;
12. zachęca do opracowania kodeksów etycznych dla dziennikarzy oraz dla osób zaangażowanych w zarządzanie mediami, aby zapewnić pełną niezależność dziennikarzy i organów medialnych; uznaje znaczenie egzekwowania takich kodeksów poprzez ustanowienie niezależnych organów regulacyjnych;

Cyfryzacja

13. dostrzega potencjalne skutki coraz większej cyfryzacji dzisiejszych mediów, a także ich rozwijający wpływ na ludzi dzięki podwyższaniu poziomów informacji i wymaganiu krytycznego myślenia; jest również świadom faktu, że zjawiska te budzą trwogę, szczególnie w

reżimach autorytarnych;

14. dostrzega ważną rolę, jaką cyfrowe i internetowe platformy medialne odegrały w ostatnich latach w buntach przeciwko reżimom dyktatorskim;
15. podkreśla, że dostęp do informacji, zarówno w internecie, jak i poza nim, jest niezbędny dla ewolucji opinii i wypowiedzi, a także dla wyrażania i przekazywania treści za pomocą platform medialnych, gdyż są to niezbędne środki kontroli władzy;
16. dostrzega, że cyfryzacja mediów i informacji zwiększyła ich zasięg i wpływ, ale także doprowadziła do zatarcia cienkiej granicy między informacją a opinią; zwraca uwagę na znaczne zwiększenie ilości treści pochodzących od użytkowników oraz ogromny rozwój dziennikarstwa obywatelskiego;
17. uważa, że cyfryzacja prasy i mediów wprowadza nowe aspekty do środowiska mediów, podnosząc kwestie związane z dostępem do informacji, ich jakością, obiektywnością i ochroną;
18. podkreśla, że cyfryzacja ułatwia obywatelom dostęp do informacji, kontrolę urzędników, wymianę i rozpowszechnianie danych i dokumentacji oraz ujawnianie przypadków niesprawiedliwości lub korupcji;
19. podkreśla, że aby uwolnić pełen potencjał infrastruktury informatycznej, konieczna jest interoperacyjność na poziomie globalnym i odpowiednie przepisy, oraz że te elementy ICT powinny zostać włączone do już istniejącego i do nowo powstającego środowiska medialnego, wraz z podstawowymi warunkami niezależności, pluralizmu i różnorodności;
20. ubolewa z powodu wszelkich prób tworzenia różnych form „zamkniętego internetu”, ponieważ stanowią one poważne pogwałcenie prawa do informacji; wzywa wszystkie władze do powstrzymania się od takich prób;
21. jest zaniepokojony masowymi działaniami o charakterze nadzorczym i cenzorskim, a także tendencjami do blokowania i filtrowania treści, gdyż praktyki takie nie tylko mają wpływ na media oraz pracę dziennikarzy i blogerów, ale również utrudniają działania społeczeństwa obywatelskiego zmierzające do wywołania ważnych zmian politycznych, gospodarczych i społecznych; potępia wszystkie akty i próby aresztowania blogerów, postrzegając takie działania jako atak na wolność słowa oraz poglądów;
22. wyraża ubolewanie, że wiele technologii i usług, które w państwach trzecich wykorzystuje się do łamania praw człowieka poprzez cenzurę informacji, masowy nadzór, monitorowanie, lokalizowanie i śledzenie obywateli i ich działań w sieciach telefonii (komórkowej) i internecie, powstaje w UE; nalega, by Komisja podjęła kroki niezbędne do powstrzymania takiego „handlu bronią cyfrową”;
23. podkreśla potrzebę lepszego zrozumienia roli pośredników i ich zadań; uważa, że organy regulacyjne na rynku mogą przyczynić się do utrzymania konkurencji, jednak konieczne jest również zbadanie nowych sposobów zaangażowania podmiotów prywatnych, aby utrzymać publiczną wartość informacji; uznaje, że samoregulacja może wiązać się z pewnym ryzykiem, jeżeli brakuje nadzoru (demokratycznego);
24. podkreśla, że usługi i platformy cyfrowe lub oparte na danych (komputerowych), takie jak

wyszukiwarki, są własnością prywatną i wymagają przejrzystości w celu zachowania publicznej wartości informacji i zapobieżenia ograniczeniom dostępu do informacji i wolności wypowiedzi;

25. podkreśla potrzebę ochrony osób zgłaszających nadużycia oraz źródeł informacji, a także potrzebę podjęcia przez UE globalnych działań w tym zakresie;
26. zdecydowanie potępia wszelkie próby wykorzystywania internetu lub innych internetowych platform medialnych do propagowania lub wspierania działalności terrorystycznej; nalega na władze, aby zajęły niewzruszone stanowisko w tej sprawie;

Polityka UE i działania zewnętrzne

27. podkreśla, że dla uznania UE za wspólnotę wartości istotne znaczenie ma promocja i ochrona wolności prasy i mediów na świecie; podkreśla, że UE powinna w maksymalnym stopniu pokazać swoje przywództwo polityczne, aby zapewnić ochronę dziennikarzy na świecie;
28. uważa, że UE powinna odgrywać wiodącą rolę w działaniach mających na celu utrzymanie niezależności, pluralizmu i różnorodności mediów, ochronę warunków pracy dziennikarzy i blogerów oraz zapewnienie im swobody działania i bezpieczeństwa; podkreśla, że w tym celu UE nie powinna ingerować w treść, lecz powinna raczej działać na rzecz stworzenia przyjaznego środowiska i usunięcia ograniczeń dla wolności wypowiedzi na świecie;
29. zauważa z niepokojem, że w ostatnich latach niektóre media, szczególnie w UE, same stały się przedmiotem kontroli z uwagi na stosowanie nieetycznych i rzekomo nielegalnych praktyk; uważa, że UE może świecić przykładem jedynie wówczas, jeżeli najpierw rozwiąże problemy na własnym terytorium;
30. zachęca Komisję, aby nadal ściśle monitorowała niezależność prasy i mediów w państwach członkowskich;
31. uważa, że choć UE zajmuje się kwestią wolności prasy i mediów w ramach wielu strategii politycznych i programów, nie jest ona ukierunkowana w sposób konkretny i globalny na tę kwestię, nie posiada także spójnej wizji działań i poziomów odniesienia;
32. uważa, że brak wszechstronnej strategii prowadzi do fragmentacji i ryzyka rezygnacji z ważnych zasad polityki, jakimi są przejrzystość i odpowiedzialność;

Strategia

33. wzywa Komisję, zwłaszcza DG DEVCO, oraz Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) do pogłębienia wzajemnej współpracy i koordynacji programów, szczególnie poprzez poprawę synergii działań politycznych i dyplomatycznych oraz wspólną realizację inwestycji i projektów, w tym poprzez monitorowanie i ocenę; wzywa Komisję do lepszej analizy i oceny programów, zarówno tych już zakończonych, jak i trwających oraz przyszłych, a także do upublicznienia wyników;
34. apeluje, aby zamiast doraźnego finansowania wspierać projekty w bardziej systematycznych sposób, uwzględniający również prywatnych darczyńców i partnerów; dostrzega potrzebę przyjęcia zindywidualizowanego podejścia przy opracowywaniu programów, zarówno na

szczeblu krajowym, jak i regionalnym;

35. nalega na UE, aby odgrywała bardziej znaczącą rolę, zwłaszcza w krajach kandydujących, a także w stosunku do bezpośredniego sąsiedztwa południowego i wschodniego oraz w kontekście negocjacji umów handlowych i stowarzyszeniowych; wzywa UE do przyjęcia strategii umożliwiającej jej ściśle monitorowanie sytuacji i reagowanie na zmiany w prawodawstwie, które ograniczają pluralizm i wolność prasy w krajach trzecich;
36. podkreśla, że istniejące instrumenty finansowania zewnętrznego, takie jak Europejski Instrument na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka (EIDHR), instrumenty geograficzne i inne, muszą być wykorzystywane w sposób elastyczny, aby przyczynić się do wzmocnienia społeczeństwa obywatelskiego; podkreśla, że odpowiedzialność lokalna i budowanie potencjału lokalnego są niezbędne do zapewnienia zrównoważonego rozwoju i postępów;
37. podkreśla, że UE powinna wspierać kształcenie i szkolenie decydentów politycznych, organów regulacyjnych i mediów w krajach trzecich w celu wspierania wolności prasy i mediów oraz odpowiednich i neutralnych technologicznie form regulacji rynku, mając szczególnie na uwadze, że w okresach przemian wolności są często ograniczane pod pretekstem zapewnienia stabilności i bezpieczeństwa;
38. podkreśla, że takie kwestie jak rozwój mediów i wspieranie wolności wypowiedzi powinny stanowić istotny element prowadzonego przez UE dialogu na szczeblu krajowym; podkreśla, że w zawieranych przez UE umowach handlowych, umowach o współpracy i umowach o stowarzyszeniu z krajami trzecimi, a także w programach pomocy należy przestrzegać jasnych wskaźników i warunków, zgodnie z art. 21 TUE;
nalega na ESDZ i Komisję, aby uwzględniały sprawozdania Parlamentu i wdrażały zalecenia dotyczące negocjacji takich umów; przypomina, że jedynie spójność, jednolitość, koordynacja i przejrzystość w relacjach między Parlamentem, ESDZ i Komisją w odniesieniu do wdrażania i monitorowania tych podstawowych praw człowieka ma zasadnicze znaczenie dla wiarygodności i skuteczności UE w jej stosunkach i współdziałaniu z państwami trzecimi;
39. wzywa Komisję, aby jednym ze swoich priorytetów w ramach programów dotyczących wolności wypowiedzi i mediów uczyniła walkę z bezkarnością, w tym poprzez oferowanie pomocy w śledztwach dotyczących przestępstw popełnianych wobec dziennikarzy, ustanowienie funduszy na pomoc prawną oraz dzielenie się wiedzą fachową;
40. uważa, że finansowanie UE nie powinno być ograniczone do wyspecjalizowanych organizacji międzynarodowych (pośredników), lecz powinno również obejmować organizacje lokalne;
41. wzywa Komisję do ponownej analizy klauzul poufności przy finansowaniu działań w zakresie praw człowieka w kontekście prasy i mediów, gdyż klauzule takie dają możliwość dyskredytowania dziennikarzy, mediów lub organizacji pozarządowych, podważając tym samym wiarygodność działań UE w zakresie praw człowieka, które same w sobie są otwarte i przejrzyste;
42. podkreśla, że programy dotyczące prasy i mediów powinny również skoncentrować się na poprawie struktur (państwowych i prawnych) oraz wspieraniu lokalnych firm medialnych, aby poprawić ich przejrzystość, niezależność, potencjał zrównoważonego rozwoju, profesjonalizm i otwartość; podkreśla, że polityka medialna UE powinna dążyć również do osiągnięcia jak największego pluralizmu i różnorodności poprzez wspieranie niezależnych mediów i nowo

powstających przedsiębiorstw;

43. przypomina, że wolność wypowiedzi i pluralizm mediów, w tym w internecie, to podstawowe wartości europejskie; podkreśla, że wolność prasy i mediów ma podstawowe znaczenie w polityce rozszerzenia UE, podobnie jak wolności cyfrowe, ponieważ wolności te są prawami człowieka, a zatem stanowią część kopenhaskich kryteriów politycznych;
44. uważa, że pomoc UE w zakresie organizacji wyborów powinna obejmować elementy wsparcia prasy i mediów, na przykład dzięki wspieraniu współpracy między prasą a organami organizującymi wybory w krajach trzecich, aby poprawić przejrzystość i legitymację procedur wyborczych i wyników wyborów;
45. uważa, że w kontekście procesu pojednania i rekonstrukcji w krajach znajdujących się w okresie przemian UE powinna koncentrować się na wolności prasy i mediów;
46. pochwała i z zadowoleniem przyjmuje ważną pracę wykonywaną przez kilka międzynarodowych organizacji (dziennikarzy), które zajmują się wolnością prasy i mediów, i podkreśla, że organizacje te powinny mieć pełne poparcie UE, ponieważ odgrywają kluczową rolę w budowaniu współpracy;
47. wzywa ESDZ do optymalnego wykorzystania zaangażowania UE na forach wielostronnych skupiających się na wolności prasy i mediów oraz wolnościach cyfrowych, np. w Radzie Europy, OBWE, a także w ramach ONZ;
48. wzywa Komisję, Radę i ESDZ do jak najszybszego przyjęcia strategii wolności prasy i mediów w ramach polityki zagranicznej UE oraz do włączenia zaleceń zawartych w niniejszym sprawozdaniu do przyszłych wytycznych dotyczących wolności wypowiedzi (w internecie i poza nim);
49. domaga się, aby niniejsze sprawozdanie odczytywano i interpretowano w ścisłym powiązaniu z rezolucją Parlamentu pt. „Strategia wolności cyfrowej w polityce zagranicznej UE”;
50. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa / wiceprzewodniczącej Komisji, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, Specjalnemu Przedstawicielowi UE ds. Praw Człowieka, rządów i parlamentom państw członkowskich, Biuru Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka, UNESCO, Radzie Europy oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie.

ZAŁĄCZNIKI

RANKING PAŃSTW POD WZGLĘDEM WOLNOŚCI PRASY I MEDIÓW SPORZĄDZONY PRZEZ NIEZALEŻNE ORGANIZACJE DYSPONUJĄCE ODPOWIEDNIĄ WIEDZĄ FACHOWĄ

Reporterzy bez Granic

Ranking wolności prasy na świecie – 2013¹

MIEJSCE	KRAJ	OCENA	ZMIANA
1	FINLANDIA	6,38	0 (1)
2	HOLANDIA	6,48	+1 (3)
3	NORWEGIA	6,52	-2 (1)
4	LUKSEMBURG	6,68	+2 (6)
5	ANDORA	6,82	-
6	DANIA	7,08	+4 (10)
7	LIECHTENSTEIN	7,35	-
8	NOWA ZELANDIA,	8,38	+5 (13)
9	ISLANDIA	8,49	-3 (6)
10	SZWECJA	9,23	+2 (12)
11	ESTONIA	9,26	-8 (3)
12	AUSTRIA	9,40	-7 (5)
13	JAMAJKA	9,88	+3 (16)
14	SZWAJCARIA	9,94	-6 (8)
15	IRLANDIA	10,06	0 (15)
16	CZECHY	10,17	-2 (14)
17	NIEMCY	10,24	-1 (16)
18	KOSTARYKA	12,08	+1 (19)
19	NAMIBIA	12,50	+1 (20)
20	KANADA	12,69	-10 (10)
21	BELGIA	12,94	-1 (20)
22	POLSKA	13,11	+2 (24)
23	SŁOWACJA	13,25	+2 (25)
24	CYPR	13,83	-8 (16)

¹ Dostępny na stronie internetowej: <http://en.rsf.org/press-freedom-index-2013,1054.html>.

25	REPUBLIKA ZIELONEGO PRZYŁĄDKA	14,33	-16 (9)
26	AUSTRALIA	15,24	+4 (30)
27	URUGWAJ	15,92	+5 (32)
28	PORTUGALIA	16,75	+5 (33)
29	WIELKA BRYTANIA	16,89	-1 (28)
30	GHANA	17,27	+11 (41)
31	SURINAM	18,19	-9 (22)
32	STANY ZJEDNOCZONE	18,22	+15 (47)
33	LITWA	18,24	-3 (30)
34	ORGANIZACJA PAŃSTW WSCHODNIOKARAIBSKICH (OECS)	19,72	-9 (25)
35	SŁOWENIA	20,49	+1 (36)
36	HISZPANIA	20,50	+3 (39)
37	FRANCJA	21,60	+1 (38)
38	SALWADOR	22,86	-1 (37)
39	ŁOTWA	22,89	+11 (50)
40	BOTSWANA	22,91	+2 (42)
41	PAPUA-NOWA GWINEA	22,97	-6 (35)
42	RUMUNIA	23,05	+5 (47)
43	NIGER	23,08	-14 (29)
44	TRYNIDAD I TOBAGO	23,12	+6 (50)
45	MALTA	23,30	+13 (58)
46	BURKINA FASO	23,70	+22 (68)
47	TAJWAN	23,82	-2 (45)
48	SAMOA	23,84	+6 (54)
49	HAITI	24,09	+3 (52)
50	KOREA POŁUDNIOWA	24,48	-6 (44)
51	KOMORY	24,52	-6 (45)
52	REPUBLIKA POŁUDNIOWEJ AFRYKI	24,56	-10 (42)
53	JAPONIA	25,17	-31 (22)
54	ARGENTYNA	25,67	-7 (47)
55	MOŁDAWIA	26,01	-2 (53)
56	WĘGRY	26,09	-16 (40)
57	WŁOCHY	26,11	+4 (61)
58	HONGKONG	26,16	-4 (54)
59	SENEGAL	26,19	+16 (75)
60	CHILE	26,24	+20 (80)

61	SIERRA LEONE	26,35	+2 (63)
62	MAURITIUS	26,47	-8 (54)
63	SERBIA	26,59	+17 (80)
64	CHORWACJA	26,61	+4 (68)
65	REPUBLIKA ŚRODKOWOAFRYKAŃSKA	26,61	-3 (62)
66	TONGA	26,70	-3 (63)
67	MAURETANIA	26,76	0 (67)
68	BOŚNIA I HERCEGOWINA	26,86	-10 (58)
69	GUJANA	27,08	-11 (58)
70	TANZANIA	27,34	-36 (34)
71	KENIA	27,80	+13 (84)
72	ZAMBIA	27,93	+14 (86)
73	MOZAMBIK	28,01	-7 (66)
74	ARMENIA	28,04	+3 (77)
75	MALAWI	28,18	+71 (146)
76	REPUBLIKA KONGA	28,20	+14 (90)
77	KUWEJT	28,28	+1 (78)
78	NIKARAGUA	28,31	-6 (72)
79	BENIN	28,33	+12 (91)
80	REPUBLIKA DOMINIKAŃSKA	28,34	+15 (95)
81	LESOTHO	28,36	-18 (63)
82	BHUTAN	28,42	-12 (70)
83	TOGO	28,45	-4 (79)
84	GRECJA	28,46	-14 (70)
85	KOSOWO	28,47	+1 (86)
86	GWINEA	28,49	0 (86)
87	BUŁGARIA	28,58	-7 (80)
88	MADAGASKAR	28,62	-4 (84)
89	GABON	28,69	+12 (101)
90	TIMOR WSCHODNI	28,72	-4 (86)
91	PARAGWAJ	28,78	-11 (80)
92	GWINEA BISSAU	28,94	-17 (75)
93	SESZELE	29,19	-20 (73)
94	PÓŁNOCNY CYPR	29,34	+8 (102)
95	GWATEMALA	29,39	+2 (97)
96	WYBRZEŻE KOŚCI SŁONIOWEJ	29,77	+63 (159)

97	LIBERIA	29,89	+13 (110)
98	MONGOLIA	29,93	+2 (100)
99	MALI	30,03	-74 (25)
100	GRUZJA	30,09	+4 (104)
101	LIBAN	30,15	-8 (93)
102	ALBANIA	30,88	-6 (96)
103	MALEDIWY	31,10	-30 (73)
104	UGANDA	31,69	+35 (139)
105	PERU	31,87	+10 (115)
106	KIRGISTAN	32,20	+2 (108)
107	FIDŻI	32,69	+10 (117)
108	BRAZYLIA	32,75	-9 (99)
109	BOLIWIA	32,80	-1 (108)
110	KATAR	32,86	+4 (114)
111	PANAMA	32,95	+2 (113)
112	IZRAEL	32,97	-20 (92)
113	CZARNOGÓRA	32,97	-6 (107)
114	ZJEDNOCZONE EMIRATY ARABSKIE	33,49	-2 (112)
115	NIGERIA	34,11	+11 (126)
116	REPUBLIKA MACEDONII	34,27	-22 (94)
117	WENEZUELA	34,44	0 (117)
118	NEPAL	34,61	-12 (106)
119	EKWADOR	34,69	-15 (104)
120	KAMERUN	34,78	-23 (97)
121	CZAD	34,87	-18 (103)
122	BRUNEI	35,45	+3 (125)
123	TADŻYKISTAN	35,71	-1 (122)
124	SUDAN POŁUDNIOWY	36,20	-13 (111)
125	ALGERIA	36,54	-3 (122)
126	UKRAINA	36,79	-10 (116)
127	HONDURAS	36,92	+8 (135)
128	AFGANISTAN	37,36	+22 (150)
129	KOLUMBIA	37,48	+14 (143)
130	ANGOLA	37,80	+2 (132)
131	LIBIA	37,86	+23 (154)
132	BURUNDI	38,02	-2 (130)

133	ZIMBABWE	38,12	-16 (117)
134	JORDANIA	38,47	-6 (128)
135	TAJLANDIA	38,60	+2 (137)
136	MAROKO	39,04	+2 (138)
137	ETIOPIA	39,57	-10 (127)
138	TUNEZJA	39,93	-4 (134)
139	INDONEZJA	41,05	+7 (146)
140	INDIE	41,22	-9 (131)
141	OMAN	41,51	-24 (117)
142	DEMOKRATYCZNA REPUBLIKA KONGA	41,66	+3 (145)
143	KAMBODŻA	41,81	-26 (117)
144	BANGLADESZ	42,01	-15 (129)
145	MALEZJA	42,73	-23 (122)
146	PALESTYNA	43,09	+7 (153)
147	FILIPINY	43,11	-7 (140)
148	ROSJA	43,42	-6 (142)
149	SINGAPUR	43,43	-14 (135)
150	IRAK	44,67	+2 (152)
151	BIRMA	44,71	+18 (169)
152	GAMBIA	45,09	-11 (141)
153	MEKSYK	45,30	-4 (149)
154	TURCJA	46,56	-6 (148)
155	SUAZI	46,76	-11 (144)
156	AZERBEJDŻAN	47,73	+6 (162)
157	BIAŁORUŚ	48,35	+11 (168)
158	EGIPT	48,66	+8 (166)
159	PAKISTAN	51,31	-8 (151)
160	KAZACHSTAN	55,08	-6 (154)
161	RWANDA	55,46	-5 (156)
162	SRI LANKA	56,59	+1 (163)
163	ARABIA SAUDYJSKA	56,88	-5 (158)
164	UZBEKISTAN	60,39	-7 (157)
165	BAHRAJN	62,75	+8 (173)
166	GWINEA RÓWNIKOWA	67,20	-5 (161)
167	DŻIBUTI	67,40	-8 (159)
168	LAOS	67,99	-3 (165)

169	JEMEN	69,22	+2 (171)
170	SUDAN	70,06	0 (170)
171	KUBA	71,64	-4 (167)
172	WIETNAM	71,78	0 (172)
173	CHINY	73,07	+1 (174)
174	IRAN	73,40	+1 (175)
175	SOMALIA	73,59	-11 (164)
176	SYRIA	78,53	0 (176)
177	TURKMENISTAN	79,14	0 (177)
178	KOREA PÓŁNOCNA	83,90	0 (178)
179	ERYTREA	84,83	0 (179)

KOMITET OCHRONY DZIENNIKARZY

Raport nt. bezkarności 2012, tabela statystyczna¹

Nierozwiązane sprawy morderstw dziennikarzy w przeliczeniu na milion mieszkańców w latach 2002-2011. Tabela uwzględnia jedynie kraje, w których nie rozwiązano co najmniej pięciu takich spraw. Sprawy uznaje się za nierozwiązane, jeżeli nikt nie został skazany.

Miej sca	Kraj	Liczba nierozwi ązanych spraw	Liczba ludności (w mln)	Sposób obliczenia	Rating
1	Irak	93	32	93/32	2.906
2	Somalia	11	9.3	11/9.3	1.183
3	Filipiny	55	93.3	55/93.3	0.589
4	Sri Lanka	9	20.9	9/20.9	0.431
5	Kolumbia	8	46.3	8/46.3	0.173
6	Nepal	5	30	5/30	0.167
7	Afganistan	5	34.4	5/34.4	0.145
8	Meksyk	15	113.4	15/113.4	0.132
9	Rosja	16	141.8	16/141.8	0.113
10	Pakistan	19	173.6	19/173.6	0.109
11	Brazylia	5	194.9	5/194.9	0.026
12	Indie	6	1,170.9	6/1170.9	0.005

¹ Dostępny na stronie internetowej: <http://www.cpj.org/reports/2012/04/impunity-index-2012.php>.

ŹRÓDŁO DANYCH O LICZBIE LUDNOŚCI: 2010 *WORLD DEVELOPMENT INDICATORS*, BANK ŚWIATOWY

Kraje niepodległe

Kraj	Wolny	PP	SO	Tendencja
Afganistan	Nie	6	6	
Albania *	Częściowo	3	3	
Algieria	Nie	6	5	
Andora*	Tak	1	1	
Angola	Nie	6	5	
Antigua i Barbuda*	Tak	2 ▲	2	
Argentyna*	Tak	2	2	
Armenia	Częściowo	5 ▲	4	
Australia*	Tak	1	1	
Austria*	Tak	1	1	
Azerbejdżan	Nie	6	5	
Bahamy*	Tak	1	1	
Bahrajn	Nie	6	6	
Bangladesz*	Częściowo	3	4	
Barbados*	Tak	1	1	
Białoruś	Nie	7	6	
Belgia*	Tak	1	1	
Belize*	Tak	1	2	
Benin*	Tak	2	2	
Bhutan*	Częściowo	4	5	↑
Boliwia*	Częściowo	3	3	
Bośnia i Hercegowina *	Częściowo	3 ▲	3	
Botswana*	Tak	3	2	
Brazylia*	Tak	2	2	
Brunei	Nie	6	5	
Bułgaria*	Tak	2	2	
Burkina Faso	Częściowo	5	3	
Birma	Nie	6 ▲	5 ▲	
Burundi	Częściowo	5	5	
Kambodża	Nie	6	5	
Kamerun	Nie	6	6	
Kanada*	Tak	1	1	
Republika Zielonego Przylądka*	Tak	1	1	

¹ Dostępny na stronie internetowej: <http://www.freedomhouse.org/report/freedom-world/freedom-world-2013>.

Kraj	Wolny	PP	SO	Tendencja
Republika Środkowoafrykańska	Częściowo	5	5	↓
Czad	Nie	7	6	
Chile*	Tak	1	1	
Chiny	Nie	7	6	
Kolumbia*	Częściowo	3	4	
Komory*	Częściowo	3	4	
Kongo (Brazzaville)	Nie	6	5	
Kongo (Kinszasa)	Nie	6	6	
Kostaryka*	Tak	1	1	
Wybrzeże Kości Słoniowej	Częściowo ▲	5 ▲	5 ▲	
Chorwacja*	Tak	1	2	
Kuba	Nie	7	6	
Cypr*	Tak	1	1	
Republika Czeska*	Tak	1	1	
Dania*	Tak	1	1	
Dżibuti	Nie	6	5	
Dominika*	Tak	1	1	
Republika Dominikańska*	Tak	2	2	
Timor Wschodni*	Częściowo	3	4	
Ekwador*	Częściowo	3	3	↓
Egipt	Częściowo ▲	5 ▲	5	
Salwador*	Tak	2	3	
Gwinea Równikowa	Nie	7	7	
Erytrea	Nie	7	7	
Estonia*	Tak	1	1	
Etiopia	Nie	6	6	
Fidżi	Częściowo	6	4	
Finlandia*	Tak	1	1	
Francja*	Tak	1	1	
Gabon	Nie	6	5	
Gambia	Nie	6	6 ▼	
Gruzja*	Częściowo	3 ▲	3	
Niemcy*	Tak	1	1	
Ghana*	Tak	1	2	
Grecja*	Tak	2	2	↓
Grenada*	Tak	1	2	
Gwatemala*	Częściowo	3	4	
Gwinea	Częściowo	5	5	↑
Gwinea Bissau	Nie ▼	6 ▼	5 ▼	
Gujana*	Tak	2	3	
Haiti	Częściowo	4	5	

Kraj	Wolny	PP	SO	Tendencja
Honduras	Częściowo	4	4	
Węgry*	Tak	1	2	
Islandia*	Tak	1	1	
Indie*	Tak	2	3	
Indonezja*	Tak	2	3	
Iran	Nie	6	6	
Irak	Nie	6 ▼	6	
Irlandia*	Tak	1	1	
Izrael*	Tak	1	2	
Włochy*	Tak	2 ▼	1	
Jamajka*	Tak	2	3	
Japonia*	Tak	1	2	
Jordania	Nie	6	5	↓
Kazachstan	Nie	6	5	↓
Kenia	Częściowo	4	4 ▼	
Kiribati*	Tak	1	1	
Kosowo	Częściowo	5	4	
Kuwejt	Częściowo	5 ▼	5	
Kirgistan	Częściowo	5	5	
Laos	Nie	7	6	
Łotwa*	Tak	2	2	
Liban	Częściowo	5	4	↓
Lesoto*	Tak ▲	2 ▲	3	
Liberia*	Częściowo	3	4	
Libia*	Częściowo ▲	4 ▲	5 ▲	
Liechtenstein*	Tak	1	1	
Litwa*	Tak	1	1	
Luksemburg*	Tak	1	1	
Macedonia*	Częściowo	3	3	
Madagaskar	Częściowo	6	4	↓
Malawi*	Częściowo	3	4	↑
Malezja	Częściowo	4	4	
Malediwy	Częściowo	5 ▼	4	
Mali	Nie ▼	7 ▼	5 ▼	
Malta*	Tak	1	1	
Wyspy Marshalla*	Tak	1	1	
Mauretania	Nie	6	5	
Mauritius*	Tak	1	2	
Meksyk*	Częściowo	3	3	
Mikronezja*	Tak	1	1	
Mołdawia*	Częściowo	3	3	
Monako*	Tak	2	1	
Mongolia*	Tak	1 ▲	2	
Czarnogóra*	Tak	3	2	

Kraj	Wolny	PP	SO	Tendencja
Maroko	Częściowo	5	4	
Mozambik	Częściowo	4	3	
Namibia*	Tak	2	2	
Nauru*	Tak	1	1	
Nepal	Częściowo	4	4	
Niderlandy*	Tak	1	1	
Nowa Zelandia*	Tak	1	1	
Nikaragua	Częściowo	5	4	
Niger*	Częściowo	3	4	
Nigeria	Częściowo	4	4	↓
Korea Północna	Nie	7	7	
Norwegia*	Tak	1	1	
Oman	Nie	6	5	↓
Pakistan	Częściowo	4	5	
Palau*	Tak	1	1	
Panama*	Tak	1	2	
Papua Nowa Gwinea*	Częściowo	4	3	
Paragwaj*	Częściowo	3	3	↓
Peru*	Tak	2	3	
Filipiny*	Częściowo	3	3	
Polska*	Tak	1	1	
Portugalia*	Tak	1	1	
Katar	Nie	6	5	
Rumunia*	Tak	2	2	
Rosja	Nie	6	5	↓
Rwanda	Nie	6	6 ▼	
Saint Kitts i Nevis*	Tak	1	1	
Saint Lucia*	Tak	1	1	
Saint Vincent i Grenadiny*	Tak	1	1	
Samoa*	Tak	2	2	
San Marino*	Tak	1	1	
Wyspy Świętego Tomasza i Książęca*	Tak	2	2	
Arabia Saudyjska	Nie	7	7	
Senegal*	Tak ▲	2 ▲	3	
Serbia*	Tak	2	2	
Seszele*	Częściowo	3	3	
Sierra Leone*	Tak ▲	2 ▲	3	
Singapur	Częściowo	4	4	
Słowacja*	Tak	1	1	
Słowenia*	Tak	1	1	
Wyspy Salomona	Częściowo	4	3	
Somalia	Nie	7	7	

Kraj	Wolny	PP	SO	Tendencja
Republika Południowej Afryki*	Tak	2	2	
Korea Południowa*	Tak	1	2	
Sudan Południowy	Nie	6	5	
Hiszpania*	Tak	1	1	
Sri Lanka	Częściowo	5	4	↓
Sudan	Nie	7	7	
Surinam*	Tak	2	2	↓
Suazi	Nie	7	5	
Szwecja*	Tak	1	1	
Szwajcaria*	Tak	1	1	
Syria	Nie	7	7	↓
Tajwan*	Tak	1	2	
Tadżykistan	Nie	6	6 ▼	
Tanzania*	Częściowo	3	3	
Tajlandia*	Częściowo	4	4	
Togo	Częściowo	5	4	
Tonga*	Tak ▲	3	2 ▲	
Trynidad i Tobago*	Tak	2	2	
Tunezja*	Częściowo	3	4	
Turcja*	Częściowo	3	4 ▼	
Turkmenistan	Nie	7	7	
Tuvalu*	Tak	1	1	
Uganda	Częściowo	5	4	↓
Ukraina*	Częściowo	4	3	↓
Zjednoczone Emiraty Arabskie	Nie	6	6	↓
Zjednoczone Królestwo*	Tak	1	1	
Stany Zjednoczone*	Tak	1	1	
Urugwaj*	Tak	1	1	
Uzbekistan	Nie	7	7	
Vanuatu*	Tak	2	2	
Wenezuela	Częściowo	5	5	
Wietnam	Nie	7	5	
Jemen	Nie	6	6	
Zambia*	Częściowo	3	4	
Zimbabwe	Nie	6	6	

* państwa, w których panuje demokracja wyborcza.

Terytoria zależne

Terytorium	Wolne	PP	SO	Tendencja
Hongkong	Częściowo	5	2	
Portoryko	Tak	1	2	

Terytoria sporne

Terytorium	Wolne	PP	SO	Tendencja
Abchazja	Częściowo	4 ▲	5	
Strefa Gazy	Nie	6	6	
Kaszmir (część indyjska)	Częściowo	4	4	↑
Górski Karabach	Częściowo ▲	5 ▲	5	
Cypr Północny	Tak	2	2	
Kaszmir (część pakistańska)	Nie	6	5	
Somaliland	Częściowo	4	5	
Osetia Południowa	Nie	7	6	
Tybet	Nie	7	7	
Naddniestrze	Nie	6	6	
Zachodni Brzeg	Nie	6	5	
Sahara Zachodnia	Nie	7	7	

PP i SO oznaczają odpowiednio prawa polityczne i swobody obywatelskie; 1 oznacza największą wolność, natomiast 7 najmniejszą wolność.

Strzałki ▲ ▼ wskazują zmianę ratingu od ostatniego badania.

Strzałki ↑ ↓ wskazują pozytywną lub negatywną tendencję, która zaszła w danym kraju, nie była jednak wystarczająca do zmiany ratingu w rubryce dotyczącej praw politycznych lub swobód obywatelskich.

Gwiazdka * wskazuje państwa, w których panuje demokracja wyborcza.

UWAGA: Ratingi uwzględniają wydarzenia, jakie zaszły na świecie w okresie od 1 stycznia 2012 r. do 31 stycznia 2012 r.

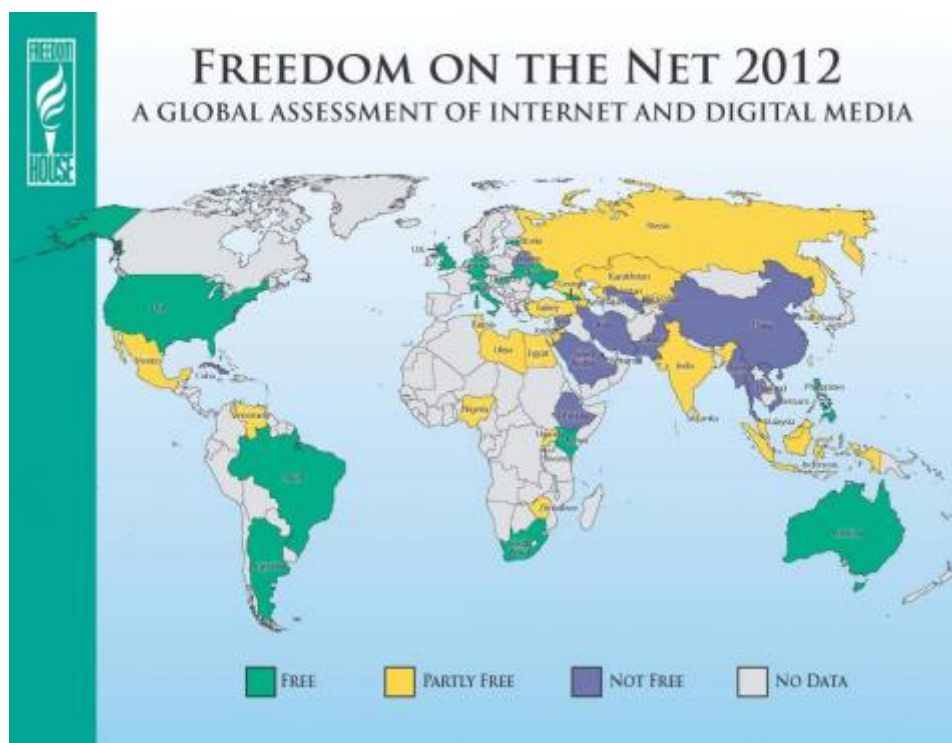
Freedom House

Wolność w internecie¹

Wolność w internecie to najnowszy wskaźnik Freedom House, oceniający stopień wolności internetu i mediów cyfrowych na całym świecie. W ciągu kilku lat swojego istnienia *Wolność w internecie* stał się jednym z najważniejszych wskaźników dla decydentów politycznych, dziennikarzy i aktywistów w tym nowym i coraz istotniejszym aspekcie praw człowieka.

Raport za 2012 r.

W dniu 24 września 2012 r. Freedom House opublikował najnowszy raport *Wolność w internecie*. To nowe wydanie zawiera szczegółowe sprawozdania na temat poszczególnych krajów oraz jedyny w swoim rodzaju wskaźnik numeryczny, obejmujący 47 krajów w sześciu regionach geograficznych. Ponadto dokument ten zawiera krótką analizę oraz powiązane wykresy, które uwypuklają główne wnioski i pokazują pojawiające się zagrożenia dla wolności mediów cyfrowych na świecie.

Informacje ogólne

W ostatnim dziesięcioleciu doszło do ogromnego wzrostu znaczenia internetu jako środka rozpowszechniania informacji, stanowiącego wyzwanie dla istniejących środków kontroli mediów. Jak pokazały wydarzenia na Bliskim Wschodzie w 2011 r., internet stał się również istotnym narzędziem służącym mobilizacji obywateli oraz wyrażaniu przez nich poparcia dla

¹ Dostępny na stronie internetowej: <http://www.freedomhouse.org/report-types/freedom-net>.

reform politycznych, społecznych i gospodarczych. Bojąc się potęgi nowych technologii, państwa autorytarne opracowały mniej lub bardziej subtelne sposoby filtrowania i monitorowania treści oraz ograniczania otwartości internetu lub manipulowania nią.

Nawet niektóre państwa demokratyczne rozważały wprowadzenie rozmaitych ograniczeń w odpowiedzi na potencjalne wyzwania z zakresu prawa, gospodarki i bezpieczeństwa związane z nowymi mediami, lub wprowadziły takie ograniczenia.

Aby rzucić światło na te pojawiające się zagrożenia oraz aby zidentyfikować obszary stanowiące szanse dla wolności internetu, Freedom House opracował pierwszy kompleksowy, porównywalny i numeryczny zestaw wskaźników służących monitorowaniu i analizie wolności internetu. We współpracy z czołowymi ekspertami Freedom House opracował wyjątkowy, systematyczny i innowacyjny sposób oceny wolności internetu w ramach pełnego spektrum różnego rodzaju państw. Metodologię tę przetestowano najpierw na 15 krajach w ramach pilotażowego wydania *Wolności w internecie*, opublikowanego przez Freedom House w 2009 r. Drugie wydanie ukazało się w 2011 r., a trzecie zostanie opublikowane we wrześniu 2012 r.

Każda ocena kraju zawiera dokładną analizę oraz wynik liczbowy oparty o jedyną w swoim rodzaju metodologię opracowaną przez Freedom House.

Metodologia ta stosuje trójfilarowe podejście do określenia poziomu wolności internetu i technologii informacyjno-komunikacyjnych:

- **Przeszkody w dostępie**—filar ten obejmuje infrastrukturalne i gospodarcze bariery dla dostępu, kontrolę prawną i kontrolę własności w odniesieniu do dostawców usług internetowych oraz niezależność organów regulacyjnych;
- **Ograniczenia treści**—filar ten obejmuje regulacje prawne dotyczące treści, techniczne filtrowanie i blokowanie stron internetowych, autocenzurę, aktywność/różnorodność internetowych mediów informacyjnych, a także wykorzystywanie technologii informacyjno-komunikacyjnych do mobilizacji obywateli;
- **Naruszenia praw użytkowników**—do tego filaru należą: nadzór, prywatność, reperkusje za działalność online, takie jak pozbawienie wolności, pozaprawne szykany lub cyberataki.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	7.5.2013
Wynik głosowania końcowego	+ : 54 - : 1 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Pino Arlacchi, Bastiaan Belder, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Susy De Martini, Mark Demesmaeker, Marietta Giannakou, Andrzej Grzyb, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Jelko Kacin, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Eduard Kukan, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Pier Antonio Panzeri, Alojz Peterle, Mirosław Piotrowski, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, Libor Rouček, Tokia Saïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Marek Siwiec, Sophocles Sophocleous, Charles Tannock, Eleni Theoharous, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Boris Zala
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Charalampos Angourakis, Elena Băsescu, Emine Bozkurt, Knut Fleckenstein, Elisabeth Jeggle, Emilio Menéndez del Valle, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Indrek Tarand, Traian Ungureanu, Ivo Vajgl
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	José Manuel Fernandes, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Juan Andrés Naranjo Escobar, Pablo Zalba Bidegain